

og jeg frygter for, at det baade vil blive til Seminariernes Skade og føre til en Forvædning af Læreruddannelsen, hvis der ikke gaas ind derpaa. Bliver Bestemmelsen staaende i Anordn. 30te Aug. 1881 Post 10, vil Færdventjen af Seminariernes 2 yngste Klasser sikkert aftage Aar for Aar, og Privatkursus for Præliminarister blive indrettede rundt omkring, men en saadan Uddannelse af Lærere i Fremtiden vil være langt ringere end den nuværende. Førstedelsfagene ville ikke faae den grundige og derved udviklende Behandling som nu, Fædrelandshistorie vil blive altfor stedmoderlig behandlet, og Sidstedelsfagene ville blive affastede, fordi de skulle gjenmødes i 1 Aar, og Skolelæreruddannelsen vil blive saa uhenfigtsmæssigt som muligt. Kjendskab til 2 eller 3 nyere Sprog kan paa ingen Maade høde paa Manglerne i andre Retninger; praktisk Færdighed, Pædagogik, Religion, Sang og Musik samt Gynastik kunne aldeles ikke faae den Behandling, som er nødvendig for dem, der skulle være Lærere, og bliver Forordningen om 1 Aars praktisk Ovelse staaende som Betingelse for Optagelsen paa et Statsseminarium, ville disse blive tilfidesatte som dyrere end private, hvor den praktiske Ovelse drives ved Siden af. Saaledes som Forholdene nu ere, kunne de ikke vedblive at være, ellers gaar det tilbage, Ophævelse af nævnte Bestemmelse i Anordn. 30te Aug. 81, en forandret og forbedret Indretning af Seminarierne og Stjærpelse af Forordningerne ved Skolelærerexamen kunne vel til Dels raade Bod derpaa, men det bliver dog et Spørgsmaal, om saa ikke en mere gennemgribende Forandring vilde være heldigere. Som Følge deraf, altsaa nærmest paa Grund af Forholdene, maa jeg anse det for tilraadeligt, at det principale Forslag bliver antaget. Men det maa da ogsaa antages i sin hele Udstrækning, saaledes at ingen af de 5 Punkter forbigaas, ellers bliver det næppe godt. Punkt 2 anser jeg saaledes for et betydningsfuldt Fremskridt, og ser i dets Overholdelse et kraftigt Middel til at fremme Disciplinen og den moraliske Dannelse i Seminarietiden.

Skjøndt det mere er Forholdene, der bringe mig til at antage, at en saadan Ordning maa tilstræbes, end den Overbevisning, at der derved opnaas noget Bedre end ved en Fuldstændiggjørelse og Forbedring af den nuværende Ordning, er jeg dog heller ikke blind for Fordele, som opnaas derved. Det maa saaledes betragtes som en Fordel, at Almendannelsen for de vordende Læreres Vedkommende bliver den samme som for en Mængde andre i forskjellige Stillinger, idet der derved muliggjøres en Udskættelse af den endelige Bestemmelse om det fremtidige Kald, og Seminaristen høves i sine egne og andres Dine; det maa anses for en Binding baade i formal og real Henseende, at Seminaristen har Kjendskab til 2 eller 3 fremmede Sprog; og der kommer paa den Maade langt større Enhed ind i Seminariernes Undervisning og Ovelser, idet den fremtidige Livstilling stadig kan høves mere for Die end nu, hvorved en større Lærerdygtighed maa kunne opnaas, selvfølgelig under Forudsætning af, at Seminariekursuset bliver toaariet, hvad der ved denne Ordning vil være absolut nødvendigt.

En Ting kunde jeg imidlertid ønske, naar en saadan Ordning blev truffet, og det er, at en Realskole sættes i Forbindelse med Seminariet. Ellers kommer dette til at staa tilbage for Realskoler, ved hvilke Seminariekursus oprettes, saaledes som det allerede er sket i Gjedved, Silkeborg og Bordingborg. Realskolen skulde være toaariet, beregnet paa unge Mennesker paa 14 til 16 Aar, som efter Konfirmationen med de Rundstaber, Almenstolen giver, kunde træde ind i Realskolen og paa to Aar føres frem til denne Skoles Afgangsexamen. Der opnaaedes derved, at de, der ved Konfirmationen vare saa nogetlunde paa det Nene med, at de ville være Lærere og skulle bort fra Hjemmet for at forberedes til Præliminærexamen, snarere søgte Seminariets Realskole end en anden. De vilde da her allerede som Realelever kunne faae Veilighed til at faae Musikundervisning, i Henseende til hvilke to Aar ere temmelig lidt, og skulde de fatte en anden Bestemmelse i Henseende til deres Fremtidskald inden Realexamen, vilde Tiden ikke være spildt. Bortfalder saa Forordningen om 1 Aars Deltaelse i Skolegjerning som Betingelse for Indtrædelse i Seminariet, som den formentlig maa efter den nuværende Ordning, kunde de strax efter Realexamen gaa over i Seminariet. I Stedet for som nu at tilbringe 3 Aar ved Seminariet, kom de saa til at tilbringe 4 Aar ved Anstalten, og der vilde saa ikke være Meget tabt ved Forandringen, da den nuværende Ordning strængt taget ogsaa fordrer 4 Aar: 1 til Forberedelse, 3 paa Seminariet. Undervisningslokaler høves ved det herbærende Seminarium og kunne vistnok med Letthed staves til Bete ved de tre andre Seminarier, og det fornødne Undervisningsmateriale er ligeledes til Stede. Den eneste Foranstaltning, der maatte træffes, var An-